ДАМЯН ДАМЯНОВ
И НЯКЪДЕ СЪВСЕМ В НАЧАЛОТО…

chitanka.info

…И някъде съвсем в началото,
и някъде съвсем преди
пак лумват, в тъмното запалени,
огньове, хора и звезди.
И със коси от диви пламъци,
Под музика от тишина,
Край пещерните свои замъци
Танцуват руси племена.
Празнуват свойте луди празници.
Празнуват своя земен рай.
Земята, глухата и празната,
Все още тяхна е докрай.
Все още техни са дърветата
И на дърветата плодът.
Все още те не са се сетили
Да ги делят, да ги крадат.
Да, още те не знаят, милите,
Да си измислят божества,
Да пазят слабостта на силния
На слабия със хитростта.
Танцуват пламъци замаяни.
Танцуват хора и звезди.
От танц и от любов изваяни,
Живеят моите деди…
…Но с полудялата си конница
и с полуделия си дух,
се втурва оня, непокорният
и мургавият Аспарух.
Със тъмната си хала, страшната,
Помита звездния покой
И на жребчето си опашката
Издига като знаме той.
От люти копия прободени,
Угасват хора и звезди.
И от една опашка водени,

Воюват моите деди.

Звезди, съборени от копия, любов и конски тропот див.

Лиричен танц, умрял под тропота.

Пристигат моите деди!

Към мен пристигат те. Объркани

И мен създават те такъв:

Славянин любещ, див прабългарин,

Човек от песен и от кръв.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.